

VÆRE, BLI, HA, FÅ

Verbene *være*, *bli*, *ha* og *få* kan lage problemer noen ganger fordi man bruker dem forskjellig på forskjellige språk. På norsk må vi tenke på om vi snakker om en statisk situasjon eller en forandring.

Være og ha

Disse verbene forteller at det er en statisk situasjon. Det skjer ingen forandring.

Han er rik.
De har en sønn.

Bli og få

Disse verbene forteller at noe forandrer seg. Situasjonen er dynamisk.

Han blir rik. (Han går fra ikke å være rik til å være rik.)
De får en sønn. (De går fra ikke å ha en sønn til å ha en sønn.)

Vi bruker preteritum eller presens perfektum hvis forandringen skjedde i fortida.

Han ble rik da han vant i lotto.
De fikk en sønn i oktober.
Begge barna har fått influensa.

Feil verb kan lage store misforståelser fordi setningen betyr noe annet:

De fikk en sønn. (= En sønn ble født.)
De hadde en sønn. (= Sønnen lever ikke nå.)

Vi bruker også *bli* og *få* som futurum av *være* og *ha*. Her er to eksempler:

Han *er* ikke rik nå, men han *blir* rik når han vinner i lotto.
Jeg *har* ikke tid nå, men jeg *får* kanskje tid i morgen.

Du kan lese mer om dette i dokumentet [Futurum](#).

Passiv

Vi bruker *bli* for å lage passiv i presens og presens perfektum. I presens perfektum kan vi også bruke *være*.

Gulvet blir vasket.	(Noen vasker gulvet.)
Gulvet er vasket.	(Noen har vasket gulvet.)

Du kan lese mer om dette i dokumentet [Passiv](#).

Noen uttrykk

Her er noen uttrykk med disse verbene som ofte varierer mellom språk.

Han er 20 år.	= He is 20 years old.
Kan jeg få ei pølse?	= Can I have a sausage?
Hun fikk et barn.	= She became a mother.
Han får lov til å danse.	= He is allowed to dance.
Han har det travelt.	= He is busy.
Han har rett.	= He is right.